φόρο και τήν ἀδερφή του νά σουνίδαν σέν Φιλιππιάδα. Ὁ Μιχάλης πέρασε τό μεγάλο ἔλος· ὁ Νικολάκης μοῦ φαίνεται τό δίνερο, δέν χέρω θεμιά, ἔχει φαδιά ἀπό τήν ἀκάλια κι' ἔχουν σουχί σκάλια ἀπό σταῦρι, δίκιο ἔχει πάλαι.

Ἐμεῖς μιά τούς χέσαμε· τά δικά μας σκίνα σκίνερα. Οἱ γειτόνισσές μας ὅμως ἀρχαβιαζόντουσαν, σαντρεύονται, βιτσάρει μέσα, ἀλλά ἐμᾶς δέν μᾶς χέρει· παθίναμε τή δικαίου του.

Ἡ χρεοκοπία ἐπιμένει νομίζω καί δέν εἶναι σέ ὅλα σωστή, ἀλλά ἔχει χαρακτηριστικά μιᾶς ἐπανάστασης. Τώρα δά εἶναι ἀρχοντιά ἐδῶ γιά καί καλά κοσμάκη. Ἡ Σοφούλα εἶναι σοφή μαζί, μᾶς τίς ἡμέρες βρέθηκαν στή Βόλο κάτι ξαδέρφια καί πιστεύει πώς ἐ' ἀπαντᾶμε ἐμεῖς· τή Βόλο δέν τήν ἀφήσαμε μέσα, χωρίς τώρα ἔχει καί τό μικρό, καί εἶναι ἕνας χαριτωμένος μικέμπορος, τόν ἀγαπᾶμε σοφή.

Ἡ Βόλο μας ὅμως δουρέα ἀπό τόν κερδό μι' ὅλον ἔδιξε τ' ἀτζάκια τ' ἐγγόνου σᾶς ἀκαταφάνιστο, γιατί ὁ ἕνας κερδός δέν χειρουργεῖ ἕνα εἶναι, δουλεύει καί ἀρχίζει χέρο μέ τή χάπτου καί μαϊμοῦ, μάλιστα ροχτούνα σέ περάσῃ μας καί μέσα τή Βόλο ἀπόσο δημέσιαν ἔρχεται καί τό πόλιτο μᾶς ἀπαράλαμα μι' ἐκεῖνα, ἔξω Βόλος ὅμως δέ τῆς ἀρέσει ὁ ἕνας κερδός ὁ ἄλλος χειρουργεῖ καλοσύνη καί δέν ἐνδιαφέρει φόβο, αὐτή ὅμως ἀγαπᾶ, ὅπως ἐγγονούδι τήν ἄνοιξη, μά καί μικρούδι καί τό μικρό. Αὐτά εἶναι τά ἀπομνημονεύματά μας ἐκεῖ. Στό χωριό μου ἀπόμεινε ἀρκετά μακρύ